

Jan van Krieken barstte los

Bijna 200 bladen in Nijmeegs Museum

De Nieuwe Krant, 3 augustus 1984

Door: Koos Tuitjer

De schilder Jan van Krieken (geboren in 1942, wonend in Huissen) behoort tot wat je zou kunnen noemen, de gevestigde orde in de Gelderse beeldende kunstwereld. Zijn optreden is plezierig bescheiden, maar aanwezig op het toneel is hij eigenlijk altijd wel. Als kunstenaar èn als kunstericus. Van Krieken heeft daarnaast meer pijlen op zijn boog. Die zeker niet onbelangrijk zijn voor z'n kijk op dingen. Sinds jaar en dag is hij als creatief therapeut verbonden aan de afdeling psychiatrie van het Nijmeegse Radboud-Ziekenhuis; bovendien is hij docent aan de avondopleiding van de Arnhemse academie.

Kentering

Een jaar of drie geleden is er in het kunstenaarschap van Jan van Krieken een kentering ontstaan. Wat tot dan toe aardig voortkabbelde werd ineens een obsessie. Een creatieve drift, die niet te stuiten bleek, hield hem sindsdien in beweging. In die periode ontstonden honderden schilderijen. Van een handzaam formaat, acrylschilderingen aangevuld met potlood- en kleurpotlood-tekeningen. Een overvloed van werk, waaruit ten behoeve een eerste grote eenmansprestatie geput is.

Dagboeknotities

De werken (in de Commanderie hangen er 185 – maar het hadden er ook wel 184 mogen zijn) wekken de indruk van dagboeknotities. Geschilderd vanuit een stellige bewogenheid met wat de kunstenaar om zich heen ervaart.

Die bewogenheid is daarom een voornaam kenmerk van het werk. De omgang met innerlijke chaos (van anderen) is er onlosmakelijk in verwerkt. De chaos is een driftmatige, uitgedrukt in een schetsachtige weergave beelden en in felle kleuren neergezet. Met als rustpunt daarin verzonken, een uiterst zorgvuldig getekend of geschilderd fragment. Contrapunten zou je kunnen zeggen.

Je kunt gevoelsmatig een eind meegaan in alle beelden, die Van Krieken zijn toeschouwers openbaart. Persoonlijk zou ik toch liever het geheel als in een schetsbloc doorgebladerd zijn. Om dan hier en daar aan Jan van Krieken te vragen, wat hem op elk moment bezighield.

Observator?

Om hem tenslotte de niet onbelangrijke vraag te stellen, waar of hij nu eigenlijk zelf staat tegenover alle opgeworpen gevoelsmatigheid. In hoeverre is de chaos werkelijk een deel van hem zelf. Of is het zo dat hij een uitetst bekwaam observator is, die in staat is met zijn inlevingsvermogen de innerlijke werkelijkheid van anderen te 'beschrijven'.

Ik ben er zo niet achtergekomen. Voel me wel genomen met een zelfportret van Jan van Krieken, waarop hij zich zelf Berserik-achtig imago verleent.

Als het portret me iets onthult, dan wordt het totaal opeens ook een modische grap. En dat wil ik toch niet aannemen.

(Commanderie van St. Jan, Franse Plaats 4, Nijmegen.)